

i Kommunalraadene, men man siger kun, at Interesserne ere forskjellige, og at altsaa de lavest Beskattede, naar de blive enebestemmende, kunne forlægge udelukkende ensidige Interesser. Det er det, der er sagt. De Personer, som gjøre det, kunne være lige saa hæderlige og agtværdige i enhver Henseende som de Andre, og der er altsaa slet ikke Tale om at betragte dem som mindre hæderlige end de øvrige Borgere, man udtaler ikke nogenformel nedsettende Dom om dem, som man mener ikke bør indrømmes udelukkende Herredømme over Bælgene. Naar det ærede Medlem talte om, at stor Naahed kan være forbunden med Intelligents, saa giver jeg ham Ret; Naahed kan lige saa godt være forbunden med Intelligents, som Intolerance kan findes hos politiske Frihedsforvarere.

C. B. Nimestad: Jeg havde tidlig Ordet under Behandlingen af denne Sag, og jeg ventede ikke at faae det senere; men det er gaaet saaledes, hvad der vel ogsaa var naturligt, at Bestemmelserne i det foreliggende Forslag om Kjøbenhavn ere blevne sammenblandede med de to andre paa Dagsordenen opførte Lovforslag, som særligt vedrøre Kjøbenhavn. Grede Talere have saaledes ogsaa behandlet det Lovforslag, jeg har indbragt, og jeg bliver derfor nødt til atter at tale, skjøndt jeg virkelig nødig gjør det, da Tiden er draget saa langt frem. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) havde Ret i, at man i Forveien vidste, hvilke Grunde der vilde komme frem, og derfor troede jeg, at man vilde have fattet sig kort; men man har fordybet sig i saa vidtgaaende, religiøse, filosofiske og andre Slags Undersøgelser, at Tiden er gaaet hen. Jeg skal dog gjøre en Bemærkning til den samme ærede Rigsdagsmand, som jeg nu nævner. Han bebrejdede mig og Andre, at vi ikke vilde tale i Sagen, fordi vi mente, at Forslaget dog ikke vilde blive til Lov, og hvad han i denne Henseende sagde, er vistnok i sin Almindelighed aldeles rigtig; men hvad mig personlig angaar, skal jeg bemærke, at det er mange Aar siden, at jeg — og jeg var den Første — her i Thinget har fremsat Tanken om, at

Enhver, der betalte Skat til Kjøbenhavns Kommune, ogsaa burde have Bælgret. Jeg har ogsaa tidligere stillet bestemte Forslag derom, men de kunde ikke den Gang glæde sig ved Thingets Tilslutning, og da jeg saaledes temmelig vel har givet min Mening tilkjende i den Retning, troede jeg ikke at behøve at gjentage den nu. — Hvad der er blevet bemærket af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix), er til dels blevet imødegaaet af den ærede Rigsdagsmand for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kofod), og jeg skal derfor ogsaa i saa Henseende fatte mig ganske kort. Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at, naar man siger: Lægger jeg de Bælgere, som have en Indtægt af imellem 400 o. 500 Rd., sammen med dem, der have en Indtægt af imellem 500 og 600 Rd., og imellem 600 og 700 Rd., faar jeg derved en Majoritet ind, der kan beherske Bælgene, saa svarer jeg, at dette er meget muligt, men denne Majoritet af de mindre Skatteydere vil ogsaa være tilstede nu, enten man har dem med, der have 400 Rd.s Indtægt, eller ikke. Jeg har omgaaedes med den Slags Folk i 20 Aar, ja længere, og i hundredevis om Dagen, og jeg kan forsikre de ærede Herrer, at der imellem dem, der have 400 til 500 Rd., og dem, der have mellem 500 og 600 Rd., i Gjennemsnit aldeles ingen Forskjel er i Henseende til Moralitet, Intelligents eller Interesse. Kan man tage dem, der have 500 Rd.s Indtægt, med, kan man tage Enhver med, som betaler Skat, naar man som i Kjøbenhavn sætter 400 Rd. som den mindste Skatteindtægt. Frygten for, at de i oprørte Tider skulde sætte nye Mænd ind i Borgerrepræsentationen, synes mig ganske urimelig. Den ærede Rigsdagsmand sagde ogsaa selv, at det danske Folk var et roligt, et besindigt og et godt Folk, og dertil giver jeg ham Ret, men det kunde da vel heller ikke falde de mindre Skatteydere ind at gjøre Oprør i bevægede Tider for at indsætte andre Borgerrepræsentanter og at forandre alle Love; dersom de derimod skulde bruge den lovbestemte Tid til at faae nye Repræsentanter, maatte det ikke være et besindigt, roligt og godt Folk, naar Bevægelsen ikke kunde lægge sig i saa lang Tid. De, der have imellem 400 og